серпень-вересень 2013
August - September 2013

ПРОМІНЬ

Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК LIII
СЕРПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ 2013
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить що другого місяця
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Джеральдін Наконечна
Референтка Променя
Карла Козак

Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -*promin50@yahoo.ca*

PROMIN
published bi-monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. LIII
AUGUST - SEPTEMBER 2013

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Dr. Geraldine Nakonechny, C.M.
Chair, Promin Editorial Board
Carla Kozak

Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

1 Редакційна ..... Editorial
2 Вісті з Централі СУК ..... News from the National President
4 Із нашої історії ..... From Our Archives
6 Послання з нагоди 1025-ліття Хрещення Київської-Русі України ..... Greetings on the 1025th Anniversary of the Baptism of Kievan-Rus
12 Життя і культура ..... Life and Culture
15 Із Світу ..... Around the World
18 Духовність ..... Spirituality
22 Мистецтво ..... About the Arts
26 Нашим Найменшим ..... For Our Children
28 Громадська Хроніка ..... Community Events
34 Квіти Незабутнім. ..... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund for our publishing activities.
Canada

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
10611 - 110 Avenue
Edmonton AB T5H 1H7

РЕДАКЦІЙНА Editorial

Союз Українок Канади довершив ще один крайовий з'їзд де були обговоренні різні актиальні питання спрямовані на дальший плідний розвиток нашої організації.

Сердечно вітаємо др. Джералдін Наконечну із перевибранням її головою Централі Союзу Українок Канади на ще одну каденцію.

Бажаємо її багато сили і енергії, витривалости, доброї співпраці та радісних і приємних переживань у цій важливій і корисній праці в проводі нашого жіноцтва.

Для успішної праці перевибраної Централі Союзу Українок Канади напевно стануть наші членки в усіх закутках Канади. Бо наше членство відзеркалює талановитих членок з різними професійними і життєвими досягненнями, які віддано працюють у своїх околицях та відділах.

Надіємося, що праця в цій наступній каденції увінчається належним успіхом коли будемо приступати до наших обов'язків з посвятою і любов'ю підкріпленні словами Лесі Українки:

"Посіяне і зроблене давно

Не вчора й не сьогодні . . .

Час братися до іншої сівби

І ждати інших жнив."

As we reflect on the efforts of the women who have built our Association (UWAC) since its inception in 1926, we see them in their various life roles.

Included would be women in their roles as mothers, grandmothers, Sunday School and Ukrainian School teachers and directors, Junior and Senior CYMK-UOY advisors, community leaders, event organizers, guardians of the Ukrainian language, culture and traditions and instillers of our Ukrainian Orthodox faith.

You would see tireless volunteers going about their duties quietly and effectively, whose efforts have been, and continue to be directed to maintaining the integrity of the Ukrainian people.

Most evident would be the love and caring, the dedication and stamina with which all of the above are approached and nurtured.

This is our history, and this is what we must continue to build upon for the benefit of future generations.

In all our efforts as we move forward let us be mindful of the following words of Lesya Ukrainka, whose 100th anniversary we are recognizing this year:

"Sown and done long ago

Not yesterday or today . . .

Time to undertake another sowing

And to await another harvest."

Respectfully,

Orysia Sushko, C. M.

News from Geraldine Nakonechny, UWAC National President

An Overview of UWAC Accomplishments in 2012

In this article, I would like to reflect on the achievements in the year 2012, of the 51 Branches and nearly 1500 members of the Ukrainian Women's Association of Canada (UWAC). Let us remember that the visionary women who established UWAC in 1926, set as goals for the organization the support of the Ukrainian Orthodox Faith, their Ukrainian Cultural Heritage and their Canadian community. The St. Ol'ha Branch of the UWAC in Vegreville, when recently celebrating their eightieth anniversary, chose the theme "Faith, Love and Service". How appropriately and concisely these three words summarize our goals and our activities today.

From reports (ankety) submitted by UWAC Branches for 2012, it is very evident that support of our Ukrainian Orthodox Faith is of primary importance to our members. In 2012, UWAC Branches across Canada donated a total of $536,000 directly to their Ukrainian Orthodox Church of Canada (UOCC) parishes. In addition they supported Church Schools, St. Andrew's College, the UOCC Foundation and the UOCC Eparchies. Our church benefited not only from monetary support, but by the services provided by the UWAC, such as: providing and maintaining the traditionally embroidered cloths within the Church, providing flowers to beautify the Holy Temple, baking of Prosphora and Kolachi as required. These women have participated in volunteer service for catering of special events which enable the congregation to meet and enjoy fellowship on Feast days and following Sunday Divine Liturgy. These women are also the Myrrhbearers of the Parish, visiting the ill, the bereaved, and those whose weakened mobility restricts their ability to participate in activities.

Our Faith teaches us to love our neighbour. It is this love that has encouraged our UWAC Branches to donate to those in need in our communities and to charities that focus on research and treatment of disease. In 2012, UWAC Branches donated $18,985 to community organizations.

It is evident that our love and nurturing extends to our youth. Resources have been provided by the UWAC for youth activities such as choirs, dance groups, Church camps, scholarships and CYMK-Ukrainian Orthodox Youth in the amount of $28,181. In addition, UWAC members have volunteered to work with and mentor many of these groups. Donations in the amount of $52,142 have been made directly to organizations within USRL.

Communication and sharing of information is vital to the success of a large organization. UWAC Branches continue to support our bilingual Journal "Promin". Sincere appreciation is extended to not only the Editors of Promin, but also to the many members who take the time to contribute articles. The success of our journal depends on your input. Support of the Natalia Kobrynska Publishing Fund has enabled the UWAC to publish the second edition of "My Icon Book" and " A Historical Summary of the UWAC". The individuals who worked on these publications devoted many hours of time over an extended period, and we are very grateful to them for sharing their talents with us.

UWAC annual reports have revealed that our love for our Ukrainian heritage is demonstrated in various ways. For example, UWAC Branches support six museums in five Canadian provinces. The preparation of traditional foods such as *borscht*, *varenyky*, and *holubtsi*, have not only extended our profile in our Canadian community, but these activities have always been a large part of our fundraising effort. To ensure that this art is not lost, many branches hold classes in preparing these heritage foods.

Love and service continue to extend to assisting those in need in our ancestral homeland, Ukraine. UWAC branches provide resources for the prevention of trafficking of women, the establishment of safe houses, the support of orphanages, and others in Ukraine who have specific health or societal needs. In addition, clothing and household resources have been shipped to assist many others in need in Ukraine.

This was only a brief overview of the collective accomplishments of the nearly 1500 members of UWAC in 2012. I extend a very sincere thank you to all members for their dedicated service, many voluntary contributions and acts of kindness, as well as financial support of important activities.

Щира і сердечна подяка членкам Союзу Українок Канади за знамениту добродійну працю. Щасти нам Боже!

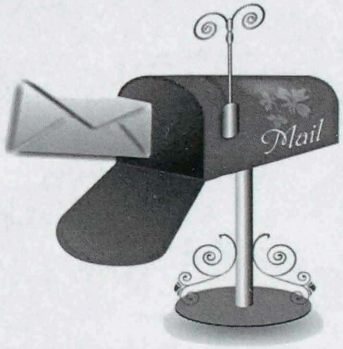

We have moved!

Promin has a new address!

We have moved all of the administrative functions of Promin magazine to the Promin Editorial Board, c/o the UWAC National Office.

Please send ALL items for Promin, including subscriptions, articles, photos, donations and advertisements to:

Promin Editorial Board
10611 – 110 Avenue
Edmonton, Alberta
T5H 1H7

Нова адреса для журналу "Промінь"

Всі адміністративні справи пов'язані із журналом "Промінь" були перенесені до уваги Редакційної Колегії журналу при Централі СУК.

Отож просимо від тепер пересилати всю кореспонденцію, включно із передплатами, дописами, знимками, пожертвами і оголошеннями на нижче подану адресу.

Promin Editorial Board
10611 – 110 Avenue
Edmonton, Alberta
T5H 1H7

Відділ ім. О. Кобилянської в Шіго, 1950

Перший ряд, сидять з ліва на право: Ґ. Пікуш, А. Спринжинатик, М. Керелюк, Д. Гарас, Ґ. Клевчук, К. Коропатніцька, Е. Кучерява, М. Королюк, Костинюк. Другий ряд: Одевейчук, А. Семенюк, Ґ. Петрущак, М. Остапович, А. Терновецька, І. Копровська, А. Мороз, Ґ. Їжак, М. Копровська, Ґ. Савчук, А. Кучерява.

Жіноче товариство ім. Ольги Кобилянської в Шіго, Саск., було зорганізоване в 1925 році. Почин до зорганізування товариства дала добр. Леоніда Слюзар, дружина священика, що був парохом Української Греко-Православної Церкви в Шіго. Організаційні збори відбулися в місяці лютому. До товариства вписалося 15 членок, а головою товариства членки вибрали свою провідницю, заслужену тепер в організації Союзу, добр. Л. Слюзар.

В тих роках це були на полі просвітнім початки громадської праці серед народу. На місцях всюди починалась будова Народніх Домів і церков. В Шіго також будувався Український Народній Дім, щоб було де сходитися для народньої праці. Будова Народнього Дому та потреби церкви вимагали фондів на необхідні речі. І жіноче товариство стає до праці, щоб піддержувати розбудову цих двох інституцій в Шіго.

В короткому часі після того парох Всеч. О. Слюзар виїхав з Шіго разом із родиною, а членки товариства, маючи підготовлений грунт, ведуть свою роботу далі: приготовляють базари, забави, пікники, громадські обіди, дають театральні вистави, концерти. В 1936 році жіноче товариство в Шіго стає відділом Союзу Українок Канади, щоб повести також просвітню та виховальну працю. Багато помочі в такій роботі подавали учителі або дружини учетлів, як Томащук, П. Ґорчинська, Єлизавета Керелюк, Лідія Боднарчук та інші.

Уривок із книжки "Чверть Століття на Громадській Ниві" - Історія Союзу Українок Канади 1926 - 1951

Відділ ім. Марка Вовчка в Виндзор, 1950

Перший ряд, з ліва на право: Оля Стечишин, Ганя Бодюл, Галя Вахна, Соня Гейзен, Франя Федчун, Анна Ткачук. Другий ряд: Юзя Цибак, Валерія Касюрак, Оля Варинчук, Стефанія Конопацька, Марія Вахна, Ливія Свинтак, Оля Німчук, Веронія Костинюк. Нема на знимці: Соломея Гавриш, Ганя Вахна.

Жіноче товариство ім. Марка Вовчка, що складалося з молодих жінок і дівчат, зорганізувалося в 1950 році.

По кількох організаційних зборах і нарадах із старшим відділом ім. Лесі Українки, жіноче товариство ім. Марка Вовчка було 20 травня 1950 р. приняте як відділ у склад Союзу Українок Канади. Першого року до товариства вписалося 18 членок. Першою головою була вибрана Оля Стечишин. Інші членки, з яких складався заряд товариства, були: Анна Ткачук і Ливія Свинтак. При кінці 1950 року відбулись річні збори відділу, на яких був вибраний повний заряд товариства: Галя Вахна - голова, Соня Гейзел - заступниця голови, Франя Федчун - касієрка і Ганя Бадюл - секретарка.

Першого року товариство пожертвувало зо своїх скромних фондів на купно дзвона до Української Греко-Православної Церкви в Виндзорі. Так само дало жертву на сплату моргеджу тої-ж церкви. На заклик централі Союзу Українок Канади товариство зложило датку на Раду Української Школи в Вінніпегу.

Спільно із старшим відділом ім. Лесі Українки членки відділу ім. Марка Вовчка святкували свято Лесі Українки, влаштувавши на її честь концерт. Під час вистави Гендікрефт Гилд в Виндзорі членки брали активну участь в українській виставі. Відділ також влаштував танці і забаву-гру, з чого весь прибуток був переданий на Різдвяні дарунки хворим по шпиталях.

Найважнішою працею відділу, заплянована на 1951 рік, була Недільна Школа. Членки, що вчили в недільній школі, старалися якнайбільше зацікавити дітей і затримати їх у недільній школі. Успіхи були задовільні, бо кожної неділі все більше і більше приходило дітей на науку, так що число їх дійшло до 35.

Уривок із книжки "Чверть Століття на Громадській Ниві" - Історія Союзу Українок Канади 1926 - 1951

Послання

Постійної Конференції Українських Православних Єпископів поза межами України з нагоди 1025-ліття Хрещення Київської Русі-України

Боголюбивим пастирям, чесному чернецтву, та всім дітям Української Православної Церкви в Діяспорі і в Україні!

"Величаємо тебе, святий рівноапостольний Великий Княже Володимире, і шануємо святу пам'ять твою, бо ти ідолів знищив і всю землю нашу святим хрещенням просвітив".

Високопреподобні і преподобні отці! Дорогі брати і сестри!

З ласки Божої цього року ми урочисто відзначаємо величну подію в житті українського народу, яка містить в собі глибинний зміст духовного та історичного покликання наших нащадків. Такою історичною подією є відзначення 1025-ліття Хрещення Київської Русі-України.

Коли ми заглибимось в історію минулого, то зможемо побачити, що християнська віра не була чимось новим і чужим для нашого українського народу. Бо вже в першому столітті нашої ери, Євангеліє Христове було проповідуване в наших землях Святим Апостолом Андрієм Первозваним. Перебуваючи на Київських горах, Апостол пророк: "На цих горах засяє благодать Божа, тут буде велике місто, і Господь воздвигне багато церков". Не випадково Київ пізніше став центром християнства серед східних слов'ян.

З берегів Дніпра Православна віра розповсюдилась по свій Київській Русі. З історичних джерел ми знаємо, що вже за часів Князя Ігоря Православна віра ширилась на теренах наших земель, і вже в той час християни побудували в Києві свою церкву Св. Пророка Ілії.

Велику роль в розповсюдженні християнства відіграла Свята Рівноапостольна Княгиня Ольга. Вона перша християнка на великокняжому престолі Києва і перша просвітителька й учителька християнської віри в Київській Русі-Україні. Її хрещення у Константинополі, створило широкий шлях до християнізації нашої держави. Немає сумніву, що Княгиня Ольга, ставши християнкою, хотіла, щоб і її народ прийняв Христову віру, однак вона не наважилась приступити до загального хрещення своїх підданих. Але своїм особистим прикладом християнського життя, високим моральним авторитетом і мудрістю Св. Ольга сприяла тому, щоб християнство поширювалось на землях Святої Русі. Це сильно вплинуло на народ та на її внука Князя Володимира.

Ставши володарем Київської Держави, Св. Володимир Великий відзначався як жорстокий войовничий управитель. Але вдивляючись в розвиток інших християнських держав, він поступово змінював свої поганські погляди на християнські. Свята Православна Церква порівнює Князя Володимира з Апостолом Павлом "...щоб пізнати Православну віру, знайшов ти неоцінену перлину – Христа, що обрав тебе, як другого Павла, і змив у святій купелі сліпоту душевну і тілесну..." Саме благодать Божа, а не щось інше, спонукала Рівноапостольного Князя Володимира привести свій народ до правдивого Бога. В обговоренні, яку віру прийняти, літописець записав –, "Що наших предків особливо вразила краса і величність віри Православної". Посли Св. Володимира так були вражені величністю Богослужіння в соборі Св. Софії в Константинополі, "що не знали, чи вони на небі, чи на землі, але відчували, що тут Бог з людьми перебуває".

Наближався день хрещення Володимира Великого. Коли князь увійшов у купіль і Єпископ Михаїл охрестив його, то з очей Володимира впала темрява і він прозрів та радісно закликав: "Нині пізнав я правдивого Бога! Справді великий Бог християнський!" Охрестившись у віру Православну, він сам пильно дбав про поширення християнства у своїй державі... Також за прикладом Князя Володимира Великого в 988 році було хрещенно всіх мешканців Києва. Про це свідчить Митрополит Київський Іларіон: "Він наказав по всій своїй землі хреститися в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, щоб усі стали християнами і ні один чоловік не противився його повелінню".

Православна Церква називає Святого Князя Володимира рівноапостольним. А це означає, що у своїй ревності і в проповідуванні Христового Євангелія він рівнявся святим апостолам.

Дорогі брати і сестри! Тримаймося і ми Святої Православної віри, яку передав нам Св. Володимир Великий. "Пам'ятайте наставників ваших, котрі проповідували вам слово Боже, і наслідуйте віру їх" (Євр. 13:7). Нехай за молитвами нашого Просвітителя Святого Князя Володимира Великого Всемилостивий Господь зміцнює нас у Святій Вірі Православній, допоможе нам подолати всі життєві труднощі, щоб ми могли бути достойними і вірними дітьми своєї рідної Української Православної Церкви і рідної України. Завдяки його мудрому провидінню, Україна з вірою в Христа пройшла через усі віки. З тією ж вірою Україна переможе усі незгоди і залишиться нескореною і вірною прикладу свого великого апостола і Хрестителя Святого Князя Володимира, "бо він наш апостол, він наш хреститель, він славний Божий наш обновитель".

Святий Рівноапостольний і Великий Князю Володимире – Хрестителю Русі-України, моли Бога за нас грішних і за весь Український народ у рідних землях і у Діаспорі перебуваючий.

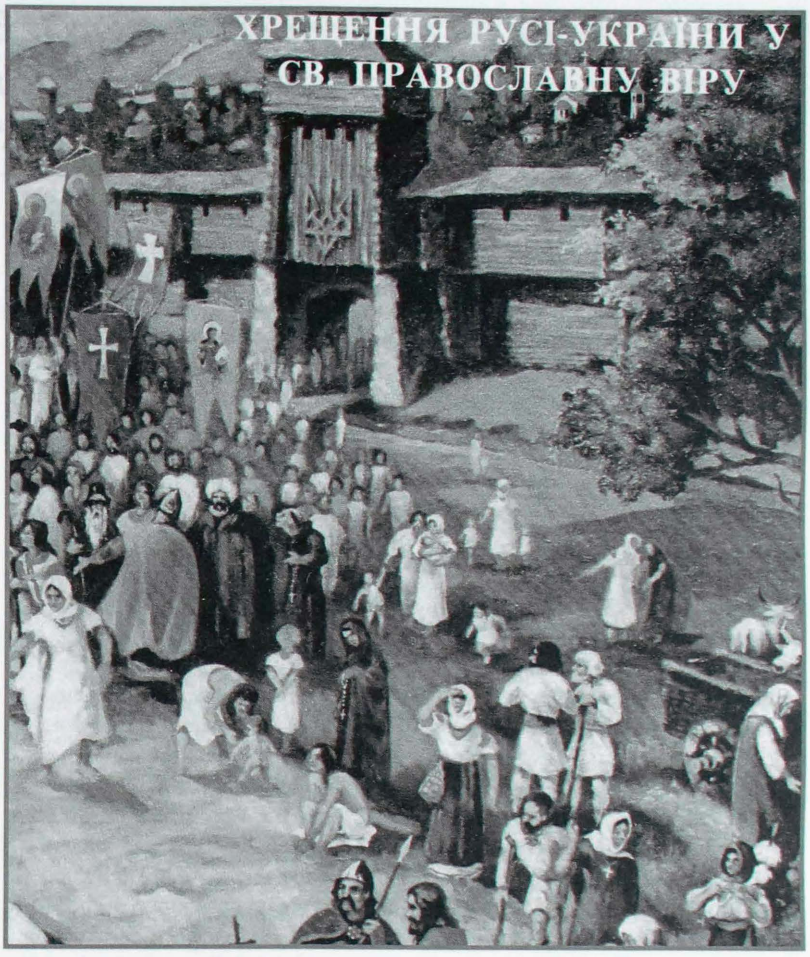

З архипастирським благословенням,
† ЮРІЙ, Митрополит Української Православної Церкви в Канаді

† АНТОНІЙ, Митрополит Української Православної Церкви в США
Місцеблюститель Української Православної Церкви в Діяспорі

† ІОАН, Архиєпископ Української Православної Церкви в Діяспорі

† ЄРЕМІЯ, Архиєпископ Української Православної Єпархії Бразилії та Південної Америки

† ІЛАРІОН, Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

† АНДРІЙ, Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

† ДАНИЇЛ, Єпископ Української Православної Церкви в США

His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew greets Ukrainians on the Occasion of the 1025th Anniversary of the Baptism of the Kievan-Rus

Your Excellencies, the political and ecclesiastical leaders of the Orthodox people of Ukraine, beloved and precious Orthodox Ukrainian faithful,

The Holy Mother and Great Church of Christ, the Ecumenical Patriarchate, learned with great joy about your joint decision regarding the celebration of another milestone, the 1025th anniversary since the collective baptism of your predecessors. For, indeed, the acceptance of the Christian faith by the people in the region of Ukraine constituted a supreme event in its history, through which it was grafted into the body of Christ, the Church, and entered into the community of Christian Churches of Europe.

In recollecting this event, it is crucial for us to call to mind the emissaries of St. Vladimir, who came to know God's glory through the man-made Church of the Holy Wisdom in Constantinople, as well as the missionary evangelists of the Orthodox faith from Constantinople and enlighteners of the Slavs, Saints Cyril and Methodios, and the educational and cultural service through preaching, teaching, sanctity and the translation of many liturgical, ecclesiastical and other books into the Slavic language. Thanks to their work, the transmission of the boundless Orthodox treasure was realized from Constantinople to the entire Slavic world, especially in Ukraine.

At the same time, the Mother Church of Constantinople – through its ongoing emissaries under its jurisdictional and pastoral care until the 17th century, by sending illumined Hierarchs and various individual clergy and lay representatives with intellectual, scientific and artistic skills – contributed in a unique and universally professed service and knowledge, a spiritual and wider service, for the organization of its church life, the construction of many sacred temples, their iconography, and the cultivation of an Orthodox ethos, also providing through the centuries for the unity of the Ukrainian people and their conscious Orthodox identity, resulting in the fact that Kiev became the spiritual center of Christianity in this wider region of Eastern Europe.

Thus, the Ecumenical Patriarchate contributed to the progress of your Church and your Nation, while the Christian faith improved the spiritual and social life of your People, offering very generously to its development and advancement. We are delighted that this great contribution of the Christian faith to the progress of your country is rightfully recognized.

Following the Christianization of your land, the Ukrainian Nation has raised numerous Saints of international reputation and recognition, who constantly pray for the people of Ukraine and the whole world, attracting the grace and blessing of God, while averting trouble and affliction through the ages. The Saints of each place are its genuine protectors, while their prayers are greatly efficient, especially when individuals and peoples invoke their assistance.

Today's people are often distracted by secular criteria, judging the power of nations on the basis of economic data or other factors of worldly power. However, in this way, they overlook the power of God, which the Saints realize on behalf of the faithful. God's strength is often invisible, coming as a beneficent breath or gentle breeze, which is precisely why it is not perceived by those living amid the noise of contemporary events and preoccupation, although it surely leads to the Resurrection.

It is, then, admirable and exemplary that your nation has decided in unison with its civil and church leaders to celebrate this anniversary of the Christianization of its predecessors, which demonstrates the significance that you attribute to the Christian faith and the Orthodox Church as integral factors, which preserve the unity of the people as well as reflective of the sources from which it always drew its most noble and creative inspiration. The great importance, which all of you give to this spiritual event, also proves the awareness of the need to return to these sources, as witnessed in any case eloquently by the entire ecclesiastical renewal in Ukraine.

Indeed, if in the last everything possible was done in order to forget the anachronistic "ghost" of religion, those who remained faithful to the Ukrainian soil – nourished by the ascetic sweat and tears together with the blood of the martyrs during difficult times for the Church – demonstrated that the Christian faith is strong and continues to exist today thanks to their sacrifices, winning over the hearts of the people in both the political and intellectual sphere. The Church follows its Leader, who came as victor in order to be victorious. (See Rev. 6.2) It does not defend itself anachronistically, but rather speaks

directly to the soul, revealing the reality of God's presence and His kingdom, in accordance with the sacred truth that "the kingdom of God is within us." (Luke 17.21)

The Founder of the Church and Savior of the world, our Lord Jesus Christ, passionately desired and continues to desire that all who believe in Him "may be one." (John 17.11) In our age, when differences of opinion divide people, it is very timely for us to remember that we are all called to unity and that differences of opinion should not lead to division, but instead to an emphatic and conscious effort for the unity of all people. It is only through unity that we can encounter the problems and provocations of history. Of course, it is very difficult to achieve concord of opinion in all matters, but the inevitable difference of opinion on various matters should never lead to deep division; instead, those with differing opinions must come to an agreement always based on the criterion of the benefit of the people and the truth.

The Ecumenical Patriarchate is saddened and concerned for the existing and emerging divisions in the field of Orthodox Ukraine. We believe, endeavor and labor, in many and various ways as well as through all spiritual and ecclesiastical means and methods available to us, aiming at transcending differences through love and dialogue, so that destructive division may desist inasmuch as it is never in agreement with the Lord's will. It is the prayer and desire of us all that there will be in this blessed Land one flock under our Lord, God and Savior Jesus Christ, who unites all things divided and directs everything in history.

The true unity of a people can be achieved through the Church, but only when we do not treat it as an individual, nationalistic or ethnic instrument foreign to its spiritual goals, but rather as a divine-human institution, which has as its sole purpose the deification and salvation of all people in Christ Jesus. When we reduce the Church to a place for the fulfillment of individual interests and nationalistic expectations, then we deprive it of its spiritual purpose, secularize and disorientate it. The Church is an icon of the salvific presence of Christ in the world for all time until the end of the ages, and all the Ukrainian Orthodox faithful are members of the same body.

The ultimate goal of the Ecumenical Patriarchate is for every believer to experience the unity of all human nature in Christ, irrespective of ethnic difference among Greek and barbarian, slave or freedman, where "Christ is all in all." (Col. 3.11) To the Mother Church of Constantinople belong faithful of diverse ethnicities, languages, regional traditions, peoples and races, all with the aim of experiencing in one body and "in the same place" the presence of God. A characteristic example of the unifying, transnational and supra-ethnic role of the Ecumenical Patriarchate in the world is again the mission of Saints Cyril and Methodios, peers of the Apostles, who did not impose the Greek language and Byzantine civilization on the Slavs, but rather respected their linguistic and racial specificity, laboring to create a superb, new and united Christian Slavic civilization.

In this way, the Ecumenical Patriarchate embraces the oikoumene with "the eschata" as its vision; it bears the truth of the living body of Christ as an ecumenical treasure; and it constitutes an eschatological community on a journey, praying to the Lord: "Thy kingdom come; Thy will be done on earth as in heaven" (Matt. 6.10) and awaiting "a new earth and a new heaven." This spirit and witness of the Ecumenical Patriarchate preserves unity within a "limited" diversity, assuming various ethnic forms and respecting local elements. Without losing sight of the thread of the common Orthodox tradition, it sees upon the particular expressions of the people in the light of the age to come.

Consequently, the Orthodox Church in Ukraine can and must constitute a tangible sign of harmonious coexistence for those believing in an Orthodox manner and being Orthodox Christians in the body of Christ. Every ethnic distinction, competition and division is foreign to the ecumenical spirit of the Church. We pray, then, and believe that the people of Ukraine will be united through their common faith, as well as through respect for their origins, identity, ethnic conscience and linguistic particularity.

The Mother Church shares your joy on the 1025th anniversary since the Christianization of your predecessors and wholeheartedly prays that you will advance more deeply in the Christian faith and the virtue of unity. This spiritual progress will also bring about a corresponding general progress for the Ukrainian people because, without a doubt, the disturbance of moral order precedes any political or financial crisis. Thus, a society that wishes to avoid financial crisis must remain stable from a moral perspective and respect the moral codes.

We are convinced that the beloved people of Ukraine, from the highest leader to the last citizen, accept the need for ethical uprightness in the individual and social life. We fervently pray that the Lord will bless you all and grant you every gift, both earthly and heavenly.

Since we were unable to attend personally in order to share with you

these celebrations, through our Patriarchal Delegation we bless from this Sacred Center of Orthodoxy all the efforts of the local Church, the State and Ukrainians throughout the world so that you may transcend the problems and achieve the unity desired by and demanded of all. Moreover, we assure you that, as Ecumenical Patriarchate and your Mother Church, we shall continue our efforts for the unity and prosperity of the Orthodox people in their majority in cooperation with the State, our sister Church of Moscow, the local ecclesiastical leadership there, and with all capable persons, in order to reach this sacred goal.

Beloved children of the Lord in Ukraine,

The light of Christ has enlightened you. Stay in the light. Avoid divisions. Pursue unity in truth, which is Christ. And in His light, you shall see light, just as the countenance of Ukraine is bright and a united Orthodoxy must shine brightly "for all in its house to see."

May the God of mercy and all consolation save and bless Ukraine, Orthodoxy and its people. Amen.

Your beloved brother in Christ and fervent supplicant before God,

† Bartholomew of Constantinople

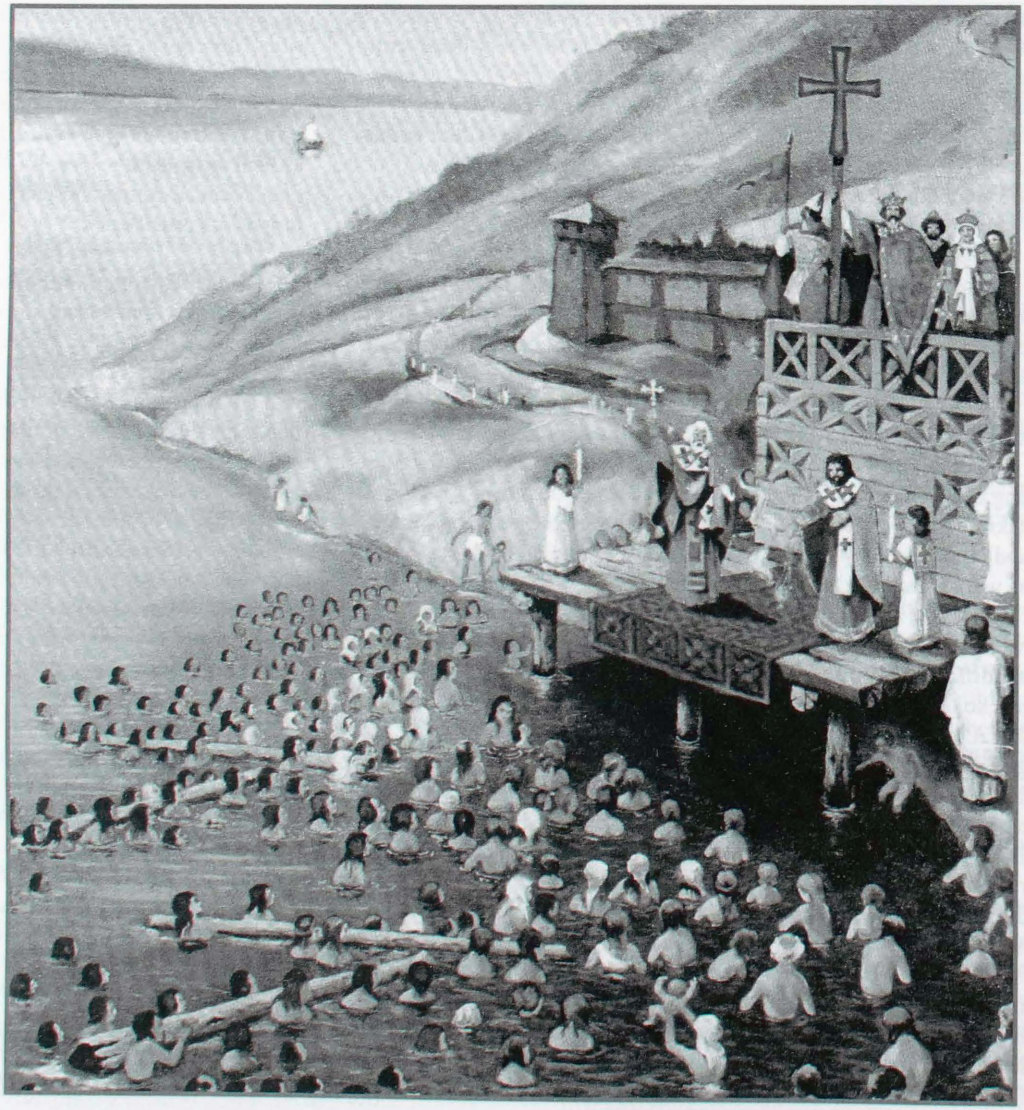

Посол України в Канаді
Ambassador of Ukraine to Canada
Ambassadeur d'Ukraine au Canada

Шановні українці Канади, дорогі співвітчизники!

Напередодні Дня Незалежності України хочу звернутися до кожного із Вас зі словами щирого привітання. У цьому році ми святкуємо 22-у річницю становлення нашої молодої держави і водночас відзначаємо 1025-річчя Хрещення Київської Русі. Ці дві пам'ятні події об'єднують древню історію, культуру та традиції українського народу з сучасним днем становлення молодої української демократії. Нам усім є чим пишатися і нам усім є над чим працювати. Наш народ пройшов складний шлях до відновлення державності. У нас є наша власна держава, лише треба зробити її такою, якою її бачили покоління українців, як мріяли про свою Україну, віддали своє життя за Волю.

Звертаюся до всіх українців, друзів та прихильників України разом стати засновниками нової традиції – 24 серпня, у день народження нашої Незалежної держави чи історичної батьківщини ваших батьків і дідів одягнемо українське – вишиванку, або хоч невеличкий тризуб чи просто жовто-синю стрічку, краватку чи прикрасу. Прикрасимо відповідно хату чи автомашину. Продемонструймо всі разом, що це – наше спільне і справжнє свято! Нехай Ваш сусід або колега по роботі, або просто людина, що йде назустріч на вулиці, побачить, що Ви – українець і пишаєтесь цим!

Так само, як і в багатьох містах по всій Канаді, 24 серпня в столиці Канади – Оттаві, буде широко святкуватись День Незалежності України. Над мерією буде піднято Національний прапор. На ганку біля федерального Парламенту відбудеться урочиста церемонія Зміни Почесної Варти, яка буде присвячена Дню Незалежності України. Запрошую 24 серпня до Посольства, яке відкриє свої двері для всіх мешканців Оттави та гостей столиці, хто захоче прийти та разом з нами відсвяткувати День Незалежності.

Впевнений в силу нашої єдності та готовності на подальшу плідну співпрацю задля процвітання України та української громади.

Зі святом вас!
Слава Україні!

Посол Вадим Пристайко

Український Вінок

Анна Лагода
(Едмонтон)

... Літо котилося золотим сонечком.
Поле красується золотим колосом.
Вбралася пишно в вінки із калини,
Маків й волошок моя Україна.

(Наталя Гриців, «Моя Україна»)

Канадське літо – час веселих, барвистих, неповторних українських фестивалів. Так, наприклад, в цьому році в Альберті сороковий раз відбувався фестиваль «Писанка». І як ведеться в українському народі, яке ж свято без вінка?

Для українського народу вінок був здавна традиційним оберегом . Ними дівчата прикрашали себе, вінки часто використовували як елемент декорування житла і подвір'я. Зображенням вінків оздоблювали одяг, скатертини, рушники. Вінок є незмінним атрибутом українських традиційних свят і обрядів.

Наш народ, наші пращури вірили, що дівчина, маючи на своїй голові вінок, володіє надзвичайною силою. Ще вінки носили на голові з ціллю покращення здоров'я, адже деякі трави володіють цілющими властивостями. Тому їх потрібно обов'язково вплітати в вінок. Різноманітні квіти вплітали до українського віночку, а всього в одному вінку могло бути до 12 різних квіток. Кожна квітка у віночку щось символізувала: троянда - кохання; біла лілія - символ чистоти і невинності, вважається квіткою діви Марії; волошка - простота, ніжність, вереск - самостійність; дзвоник польовий - вдячність; лавр - успіх, слава; мальва - краса, холодність; півонія - довголіття; ромашка - мир, ніжність, кохання; безсмертник - здоров'я роду людському; калина - символ краси та дівочої вроди, символ України.

Авторка цієї допиа,
Анна Лагода,
у вінку з живих квітів

Часто до віночка в'язали кольорові стрічки. Посередині світло-коричнева стрічка - символ землі-годувальниці, ліворуч і праворуч від неї дві жовті - символ сонця, за ними світло- і темно-зелена - символи живої природи, краси і юності. Далі синя й блакитна - символи води і неба. Потім з одного боку жовтогаряча - символ хліба, а з другого - фіолетова - символ розуму, потім малинова - символ щирості та рожева - символ багатства. По краях в'язали білі стрічки - символ чистоти. На лівій внизу вишивали Сонце, а на правій - Місяць.

Чи не прекрасна така традиція? Саме тому Студія Сценічних Мистецтв (Arts of Life Studio) з Едмонтону пропонує гостям літніх фестивалів та різноманітних українських свят Майстер Класи Вінкоплетення з живих трав і квітів. Інструктори Студії пропонують різні способи плетення вінків: об'ємний вінок правильної симетричної форми, асиметричний вінок з квітковими гірляндами, вінок «косою» і інші. Вінкоплетення супроводжується співом обрядових народних пісень. Вчимо також плести вінки на хлоп'ячі капелюхи, пояси для хлопців і дівчат - з колосся і диких трав.

Паралельно з вінкоплетенням для дівчат, дітей і хлопців ми навчаємо заміжніх жінок зав'язувати головні убори – з хусток, шаликів чи вишитого рушника.

Трави середини літа пахнуть чудово! Зібрані на початку липня трави, квіти та сплетені з них прикраси для дому чи вінки зберігають казковий запах аж до глибокої осені. Спробуйте самі, поїдьте в гості до знайомих на ферму, вдихніть аромат диких трав і квітів на Купала, сплетіть вінок, висушіть в затінку, у затишку. Такий духмяний вінок чи букет можна покласти за образ, повісити коло входу до хати, чи над столом, де збирається до вечері родина – і він стане чудовим додатком до родинної молитви перед вечерею.

Студії проводять Вінкоплетення:
Пані Анна Звоздецька (сидить зліва з сином Іваном), Анна Лагода (стоїть зліва), сидить за столом Наталя Гриців, позаду неї стоять Маріанна Сех, Володимир Гриців і Віктор Сухий

Фестиваль «Писанка» щороку випадає в час Івана Купала. Цього літа координатор проектів Arts of Life Studio Наталя Гриців з друзями і колегами Іриною Климків, Віктором Сухим та Андрієм Андрієчко назбирали коло дому пана Михайла Дейди квітів і трав стільки, що Інструктори Анна Лагода, Ірина Климків, Тетяна Попович, Наталя Гриців з керівником Анною Звоздецькою та асистентами Мар'яною Сех, Вікторією Попович і Іриною Цимбалюк демонстрували вінкоплетення цілий день у суботу, 6 липня: від 10 години ранку до 7 години вечора. Пан Ігор Попович, хлопці Віктор Сухий, Михайло Сех, Олекса Попович, Андрій Андрієчко, Віталій Сторожук, Володя Гриців та Володимир Цимбалюк забезпечували доставку трав і установку декорацій, співали, допомагали в усьому.

Відгуки про майстер класи були просто чудовими. Багато дівчат записалося до нашого списку, щоб наступного року стати інструкторами Вінкоплетення. Думаю, не менше 70 вінків ми сплели на «Писанці». Руки і обличчя дівчат засмагли на спекотному сонці – день був чарівний і незвичайний.

В кінці дня, коли ми вже склали декорації і хустини, Марену і Купала, а на столі залишалися лише маленькі букети гілочок квітів та трохи колосків і трави. Ми залишили нарізаних ниток при столі. Ми від'їжджали, а кілька жінок і дівчат ще сплітали Купальські трави у вінки. Спостерігати таке бажання до Вінкоплетення було для нас великою приємністю. Саме тому я вирішила розповісти про цей чудо-

вий проект Arts of Life Studio з надією на те, що одного дня в час літніх фестивалів Канади відродиться ця чудова традиція плетення вінків із живих квітів.

Я сподіваюся, що наше Вінкоплетення у Вегревілі, Альберта, в час святкування 40-літнього ювілею "Писанки" стане тому початком.

Я поклала сухий Купальський вінок з ювілейної «Писанки» поряд з кусочком колача з Андріївських вечорниць, поряд із жбанком Йорданської Води, заквітчаного калиною – ще від наших зимових Майстер Класів, та з гілочкою «вербових котиків» від недавніх «Веснянок». Ще далеко до Обжинок, коли ми одягнемось у вінки з пшеничного колосся і позолотою тих вінків замкнемо цикл Майстер Класів Студії «Український рік у народних звичаях».

Нехай квітує наша Україна!

Подала цей допис Наталя Гриців із Едмонтону. Вона подала таку коротеньку біографію про Анни Лагоди:

Анна Лагода народилася й виросла в шахтарському містечку Червонограді на Львівщині. Аннині бабусі і рідні привили їй любов до природи і народних традицій. Закінчила школу з відзнакою за успіхи в вивченні української літератури, пише вірші і сценарії для мистецько-освітніх заходів, має наснагу до громадської праці. З радістю і ентузіазмом використовує свій талант до творчості, зокрема до аматорського театрального мистецтва. Бере активну участь у проектах Едмонтонської Студії Сценічних Мистецтв. Серед Аннинних хоббі особливо виділяються рукоділля, декорації, художнє оформлення. В Україні студіювала Міжнародні Відносини а зараз Анна навчається в коледжі і планує кар'єру в Стоматології.

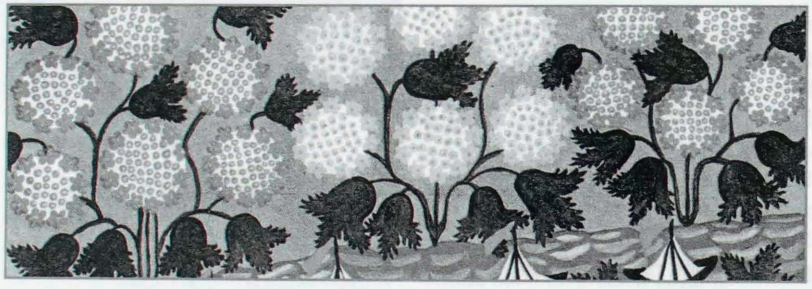

My Icon Book

A 70-page book consisting of 23 full-page quality colour icons, together with the story explaining each icon, both in English and Ukrainian.

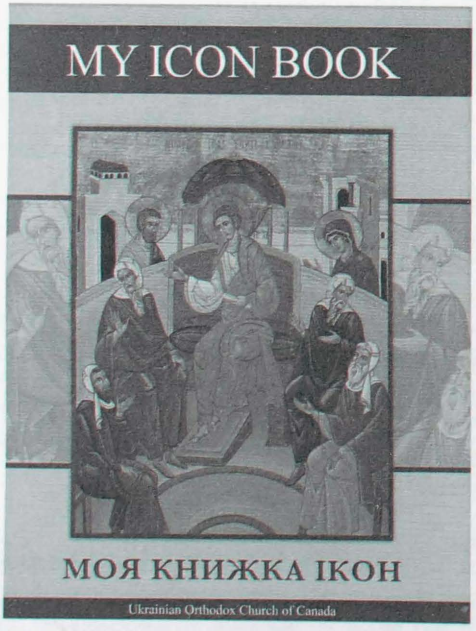

- Icons of the Twelve Great Feasts
- A focus on Passion Week
- Icons of significant occasions
- Icons of saints held in special regard by the Ukrainian Orthodox Church
- Words and music to special hymns associated with a feast day

This is an excellent reference book for all Orthodox Christians and a must for Church School classes.

Published by
Ukrainian Women's Association of Canada
10611 – 110 Avenue, Edmonton AB T5H 1H7

$15.00 per copy (plus postage)
Contact: info@uwac-national.ca
Dr. Geraldine Nakonechny, President, 780-475-1501
Dorothy Stachniak, Treasurer, 780-476-3646

Opting In to Better Child Protection - A Conversation Worth Having

MP Joy Smith
MP Kildonan-St. Paul

On Tuesday, July 22, 2013, I applauded British Prime Minister David Cameron for his bold approach to work with Internet Service Providers to develop solutions to protect children, including an opt-out adult content filter. In this massive fight against child exploitation and the sexualisation of our children, every step we can take makes a difference.

From the outset, I have emphasized the need for a conversation amongst Canadians about how we can better protect youth from adult content online. We currently restrict and protect children from exposure to adult content everywhere but the internet. When ordering Cable TV, you have to 'opt-in' to receive adult channels. Why should the internet be any different?

Frankly, maintaining status quo is not responsible and it is not fair to our children. We delude ourselves if we believe that continuing unfiltered access to the adult content available online poses no threat to our children. This has been echoed by Britain's Children's Commissioner following a lengthy study on the impact of pornography on children, stating: "We have a duty to protect children and young people from harm and this includes that caused by viewing pornography."

A 2007 study published in Pediatrics, found that of youth exposed to pornography, 66% reported 'unwanted exposure' and that filtering 'reduced the risk of unwanted exposure'. A similar study found 75% of 16-17 year olds were accidently exposed to pornographic websites.

The impact of pornography on youth is even more concerning. Research on early exposure to pornography online discovered early exposure for boys in grades 7 and 8 was a predictor of the perpetration of sexual harassment and led to negative attitudes towards women. A 2009 report found that boys who frequently view pornography are more likely to be 'supportive of sexual coercion'.

These findings would alarm any parent and since Tuesday, I have heard from many concerned Canadians who want to do more to protect children online.

Let's be clear, this is not about legislation, government censorship, or filters replacing responsible parenting. This is about a conversation that is long overdue in Canada.

As Thursday's Toronto Star editorial recognized, "It makes good sense to have an ongoing conversation about what among the Internet's seemingly endless supply of filth is acceptable in our society."

Organizations across Canada are already leading the conversation on an opt-in ISP based filter.

The Sheldon Kennedy Child Advocacy Centre stated, "The impact of exposure to pornography, sexual exploitation and the overall sexualisation of children results in traumatic and detrimental outcomes for a child. It is our view that it is society's collective responsibility to protect children outweighing concerns about censorship. The Sheldon Kennedy Child Advocacy Centre believes all children should be safe from all forms of child abuse. Any exposure to adult or child pornographic images is abuse and children are detrimentally harmed and further victimized by these actions."

Canada's global voice against child sexual exploitation, Beyond Borders stated "Children should be protected from adult and violent content. It is unrealistic to expect that with the pervasiveness of the Internet, this responsibility lies with parents alone. Engaging ISPs to participate in the discussion about how to best protect our children and to have ISPs take positive steps by putting in place safeguards that increase parental controls is a step in the right direction."

Canada's national anti-slavery advocacy group [free-them] stated "Children need to be protected from pornographic images that over time can desensitize our youth and create a false sense of sexual reality, and even lure children into a situation of exploitation that no child should ever experience. As Prime Minister Cameron clearly states, this regulation is not banning legal pornography, but rather increas-

ing an extra level of security and protection from pornography getting into the hands and viewership of youth and children that should not be exposed to this."

I look forward to working with parents, governments, ISPs, search engines and stakeholders about how we can increase the tools and choices available to protect children online from adult content. As the terms 'opt-in/opt-out' imply, this is about choice.

It's time we choose to have this conversation. ⌘

Academic Studies referenced in the preceding Op-Ed:

- 2007 - Unwanted and Wanted Exposure to Online Pornography in a National Sample of Youth Internet Users
http://pediatrics.aappublications.org/content/119/2/247

- 2007 - Exposure to pornography among youth in Australia
http://jos.sagepub.com/content/43/1/45.abstract

- 2009 - Sexual Attitudes and Behaviors Associated With U.S. Early Adolescents' Exposure to Sexually Explicit Media
http://crx.sagepub.com/content/36/1/129.abstract?ijkey=50e4793401d2c34e32e921970ad4a34cac422c29&keytype2=tf_ipsecsha

- 2009 - The Harms of Pornography Exposure Among Children and Young People
http://www.wondercatdesign.com/mecasa/images/pdfs/harms%20of%20porn%20exposure-%202009.pdf

JOY SMITH FOUNDATION

UPDATE ON RIDE FOR REFUGE, OCT. 5, 2013

RIDE FOR REFUGE
LOVE SWEAT GEARS

The *Joy Smith Foundation* has been invited to participate in this year's Ride for Refuge event on Saturday, Oct. 5, 2013. Thank you to each rider and team captain who has signed up for this event. We now have teams riding in Vancouver, Kelowna, Winnipeg, Toronto and Ottawa. If you're from Calgary, Edmonton, Halifax or any other participating Ride locations (cities here: http://rideforrefuge.org/locations), we invite you to sign up! Encourage your friends, neighbours and relatives to do the same!

Ukrainian World Congress calls for the immediate release of Yulia Tymoshenko

On 1 August 2013, Ukrainian World Congress President Eugene Czolij issued a letter to the President of Ukraine, Viktor Yanukovych, calling for the immediate release of opposition leader Yulia Tymoshenko.

The European Court of Human Rights, with its judgment of 30 April 2013 in the case of Tymoshenko v. Ukraine, decided unanimously that the entire pre-trial detention of the former Prime Minister of Ukraine Yulia Tymoshenko was arbitrary and unlawful. This decision became final on 31 July 2013.

"The Ukrainian World Congress stresses that the release of the leader of the opposition Yulia Tymoshenko remains a critical condition of the EU for the signing of the EU Ukraine Association Agreement during the Third Summit of the Eastern Partnership in Vilnius on 28 29 November 2013," stated Ukrainian World Congress President Eugene Czolij.

"Her release would send a strong signal on the commitment of Ukraine's governing authorities to Ukraine's Euro-integration," Czolij said.

EU remains committed to Ukraine's Euro-integration

ЄС залишається відданий євроінтеграції України

The commitment of the European Union (EU) to Ukraine's Euro-integration remains firm and unanimous.

In his letter of 28 June 2013 to EU leaders, Ukrainian World Congress (UWC) President Eugene Czolij requested clarification of a statement in the Lough Erne G8 Leaders' Communiqué that appeared to endorse trade and economic integration of Russia with Ukraine – which would be a clear contradiction of the existing EU policies supporting the signing of the EU Ukraine Association Agreement.

At the request of the President of the European Commission, José Manuel Barroso, on 24 July 2013, Gunnar Wiegand, Director for Russia, Eastern Partnership, Central Asia, Regional Cooperation & OSCE with the European External Action Service, sent a response letter emphasizing that through the Eastern Partnership, the EU remains firmly committed to the objective of political association and economic integration of its Eastern partners with the EU.

"Signing the EU-Ukraine Association Agreement, including its Deep and Comprehensive Free Trade Area – to date the most comprehensive agreement that the EU has negotiated with a non-Member State – would be a very significant step in this direction," writes Gunnar Wiegand. "The EU is unanimously committed to signing the AA/DCFTA as set out in the December 2012 Foreign Affairs Council conclusions, but only progress in Ukraine on the agreed benchmarks can enable us to reach this common objective."

"The Ukrainian World Congress is calling upon everyone, once again, to maximize their efforts to ensure that the already initialed EU-Ukraine Association Agreement is signed during the 28-29 November 2013 Third Summit of the Eastern Partnership member countries in Vilnius, Lithuania, in the best strategic interests of Europe and Ukraine", stated UWC President Eugene Czolij.

Зобов'язання Європейського Союзу (ЄС) відносно євроінтеграції України залишається непохитним та одностайним.

У своєму листі від 28 червня 2013 р. до провідників ЄС президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Евген Чолій просив роз'яснити заяву в комюніке лідерів "Великої вісімки" в Лох-Ерн, яка виглядала як схвалення торгової і економічної інтеграції Росії з Україною, що явно суперечило б існуючій політиці ЄС щодо підтримки підписання Угоди про асоціацію між ЄС і Україною.

На прохання Президента Європейської Комісії Жозе Мануеля Барозо, 24 липня 2013 р. Ґуннар Віганд, директор з питань Росії, Східного партнерства, Центральної Азії, регіонального співробітництва та ОБСЄ при Європейській службі зовнішньої діяльності надіслав лист, у якому підкреслив, що через Східне партнерство ЄС залишається твердо відданий меті політичної асоціації та економічної інтеграції своїх Східних партнерів з ЄС.

"Підписання Угоди про асоціацію між ЄС і Україною, включаючи Глибоку та всеосяжну зону вільної торгівлі, що на сьогодні є найбільш охоплюючою угодою, яку ЄС обговорив з країною, що не є членом ЄС, було б важливим кроком у цьому напрямку, – зазначив Ґуннар Віганд. – ЄС одностайно відданий підписанню УА/ГВЗВТ, як було подано у висновках Ради закордонних справ у грудні 2012 р., але тільки прогрес в Україні у домовлених сферах може уможливити досягнення цієї спільної мети".

"Світовий Конгрес Українців ще раз закликає всіх збільшити зусилля, щоб запевнити, що вже парафована Угода про асоціацію між ЄС і Україною буде підписана під час Третього саміту "Східного партнерства" 28-29 листопада 2013 р. у Вільнюсі, Литва, для найкращих стратегічних інтересів Європи та України," - зазначив президент СКУ Евген Чолій.

Служити народові – то служити Богові

Віддруковане від "УНІВЕРСУМ", № 5-6 (107-108) травень-червень 2013 року (Щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка)

Прот. Богдан Демчук

Ще на початку травня до Житомирського державного університету імені Івана Франка, в ННІ філології та журналістики, завітав високоповажний гість отець Богдан Демчук. Отець Богдан - громадський та релігійний діяч української діаспори в Канаді, учень митрополита Іларіона, позаштатний кореспондент провідних канадських та американських україномовних газет «Український Голос», «Вісник-Herald» та «Свобода». Народився він у родині українських емігрантів у місті Саскатун, що у Канаді. Своє життя присвятив українській книзі, духовності і докладному вивченню творів Івана Огієнка.

До України Богдан Демчук приїхав на запрошення професора одного зі столичних університетів Миколи Тимошика. Разом із ним отець Богдан реалізує українсько-канадський видавничий проект «Запізніле вороття». В рамках проекту видано 16 томів тровчої спадщини митрополита Іларіона з канадських архівів.

Житомирським студентам гість з далекої Канади презентував книгу «Служити народові - то служити Богові». Назва видання - символічна, це своєрідне гасло, яке спонукає думати і діяти. «Це його перша проповідь до людей, його перші слова до своєї пастви. Він хотів запевнити людей, що вони не повинні боятися, бо говорять через священика до Бога, а Бог ніколи нас не зрадить. Це показує нам напрям, яким ми повинні жити. У цій книжці також відтворюється український дух, рідна українська мова гріє нашу душу. Не треба соромитися, любіть українську мову, як душу свою. Пам'ятаєте, є таке прислів'я: "Не кількість, а якість". Так от, ви є якість українського народу тепер», - зазначив отець Богдан, звертаючись до житомирського студентства.

Після тієї зустрічі минуло трохи більше місяця. І до редакції газети «Універсум» надійшов електронною поштою лист від самого Богдана Демчука:

Дня 8 березня 2013 р. я отримав «сигнальний примірник» 16-го тому видавничого проекту «Запізніле вороття» та 10-й із серії «Зарубіжні першодруки» - «Служити народові - то служити Богові».

Ця праця складається із 9 розділів, 448 сторінок.

У першому розділі під заголовком «Богословські студії митрополита Іларіона» упорядник, автор передмови і коментарів, проф. Микола Тимошик ознайомлює читача з богословськими та релігієзнавчими працями, творчою спадщиною проф. Івана Огієнка (митрополита Іларіона). Ми читаємо, як він «незабаром перестане бути Іваном Огієнком, а стане смиренним ченцем, горливим богомольцем за кращу долю українського народу». Серед українців митрополит Іларіон відомий за своє популярне мотто: «Служити народові - то служити Богові». Це були слова його першої проповіді з нагоди єпископської хіротонії у кафедральному соборі з титулом єпископ Холмський. У жовтні 1940 р. вийшла праця архімандрита Іларіона (він тоді перебував у Яблочинському монастирі) «Тяжкі завдання українського архієрея», у якій це гасло було надруковане. У році 1957-ми о. Сергій Ґерус написав статтю під назвою «На службі Богові і народові», яка була надрукована у «Вірі і культурі». Стаття через афоризми була інтерпретована як така, що стосується лише людей української національності. Тоді митрополит Іларіон написав спеціальну монографію, назвавши її «Служити народові - то служити Богові» - богословська студія, в якій він пояснив, що ми повинні служити всім людям. Він

підкреслив, що любити - то значить служити, бо якщо ми любимо Бога, ми служимо Йому, таким чином стаємо слугами людей, служимо будь-кому, хто потребує допомоги. Холмський період життя і діяльності митрополита Іларіона знаменний тим, що саме в ту пору формувалися задуми створення інших богословських студій, робилися їхні начерки. Таким начерком слід вважати вміщені в цій книзі праці: «Як жити за Христом», «Віра: Слово во врем'я люте» та «Праця - то ціль нашого життя». Митрополит Іларіон подає практичні поради та обирає три християнські чесноти: покору, терпіння й любов. Він пригадує, що найбільшими ворогами покори оголошуються гордість і самолюбство. Епіграфом до праці «Віра: Слово во врем'я люте» можуть бути ось такі слова митрополита Іларіона: «Женуться люди за щастям і шукають його за морями. А воно, як і Царство Боже, всередині нас. Хочеш правдивого щастя, хочеш щасливого спокійного життя, хочеш земного добробуту - набудь собі огненну віру, а вона принесе тобі все це». У праці «Праця - то ціль нашого життя» автор розглядає нашу ціль жити в трьох іпостасях: як Закон Божий, як Божу заповідь і як людську чесноту. У цій праці можна віднайти немало крилатих висловів, які є актуальними і нині.

Всі твори, що їх відібрав упорядник до збірника під назвою «Служити народові - то служити Богові», в Україні ніколи не друкувалися, окрім парці «Як жити за Христом», яка так і не побачила світ ні в Польщі, ані в Канаді. З-поміж найпомітніших богословських студій канадського періоду їх варто виділити. Перше - «Таїнство Хрещення Православної Церкви». Читач прочитає історію таїнства з боку історичного і канонічного погляду.

Другий розділ під назвою «Перехрещування» є актуальним, бо Московський Патріархат увів «повторню хрестити» тих, хто прийняв таїнство Хрещення поза Українською Православною Церквою Московського Патріархату! Друга, наголошувана митрополитом Іларіоном упродовж життя, думка була втілена в богословсько-філософській книзі «Обоження людини». Тема цієї праці - це призначення людини на цьому світі і як вона може в своїх почуттях, думках і вчинках якнайближче наблизитися до Бога. Ця праця показує, що митрополит Іларіон був зацікавлений у християнстві як в універсальній силі, а також якою була його турбота про долю українців.

Третя праця є богословсько-історична студія «Хресне Знамення». Цю працю можна назвати «шкільним підручником про історію форм хресного знамення» та «богословським виясненням триперстного Хресного знамменя».

На закінчення проф. Микола Тимошик дає свої коментарі та інформацію про праці, які вийшли у виданні «Служити народові - то служити Богові».

Ця праця присвячується світлій пам'яті добродійки Олі Демчук (Макаренко), яка відійшла у вічність 28 лютого 2012 року. Вона прийняла цей крилатий вислів авторитетного провідника православних українців у Канаді, митрополита Іларіона (проф. Івана Огієнка) «Служити народові - то служити Богові», коли її любов - муж Богдан Демчук - 26 лютого 1980 р. був висвячений у Соборі св. Володимира в Гамільтоні у сан священика Української Православної Церкви в Канаді.

Служінна народові, як служіння Богові, було для неї діяльною реальністю, а не лише глибокою за змістом фразою. Її життя є яскравим прикладом для інших. Вічна їй пам'ять!

Прот. Богдан Демчук

Blessed Equal-to-the-Apostles Olha, Princess of Kyiv

Blessed Equal-to-the-Apostles Olha, Princess of Kyiv

Excerpted from an article by Fr. Gabriel Rochelle St. Anthony of the Desert Orthodox Mission, Las Cruces, New Mexico

The icon above was written by Vera Lazarowich Senchuk and can be seen in glorious colour in "My Icon Book" (Photograph courtesy of the Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Saskatoon). For more information on how to purchase a copy of `My Icon Book`, please see page 13 of this edition of Promin.

Recently I gave a presentation on "The Way to Wholeness according to Orthodox Christianity" at our local synagogue's weekly community forum. Toward the end of the presentation one of the men at this forum asked, "Do you believe that this wholeness you describe is something people aspire to or something you actually achieve"? I told him that this was an excellent double question and I answered, "yes" to both parts. Here's how my answer went.

When we have our spiritual goals in place and we are not distracted by countless agenda that drag us down, like simply maintaining the institution or running a cultural club, we are in fact aspiring to that wholeness. That is what the church is for and I suggested that it is also what the synagogue is for, to which I received many nods of approval.

In our Orthodox understanding, we experience that wholeness already in part through the sacramental life and in part through the (ascetic) training we receive in prayer, fasting, and works of love. We await the fullness, but the experience gives us a "foretaste of the feast to come."

We see this achievement in the saints, who are models and examples and guides toward the fulfillment of the promise of wholeness. The saints are lights shining into and onto that future wholeness that is available for all of us.

Moving on to today's meditation, St. Olha is distant from us in time

but no less an example of holiness both aspired to and achieved in this life. Her name means "holy," and presumably she possessed insight, depth, and a sober mind. Olha's husband Prince Ihor was killed in battle in 945, and Olha took over governance with firm hands, instituting many improvements through building and organization across the realm, elevating the culture of her time.

St Olha's life was not without disappointment. Her son Svyatoslav did not embrace the Christian faith. For those of us who have known this sorrow, she may serve as a particular source of comfort.

It was her grandson Volodymyr, Prince of Kyiv, who not only embraced the faith of his grandmother but also was instrumental in achieving the ultimate Christianization of the Kyiv Rus, usually dated from 988. The life of Olha speaks to us of the influence that the public figures of every generation can bring, either for or against the faith. She stands out as a public figure who used every fiber of her being to extend and strengthen the faith which she had so firmly embraced at her baptism. Would that we can all exhibit this strength and conviction in our lives, whether we are famous or anonymous in our time.

Блаженна Велика Княгиня Ольга

Опис Ікони

В 955 році, велика княгиня Ольга прийняла Святу Православну Віру і була охрещена Патріярхом Константинополя, а Візантійський Імператор був її хресним батьком.

Княгиня Ольга була славна своєю мудрістю і шанована за її вміле керівництво, хитру політику і енергійність. Під її впливом, християнство поширилось на Київській Русі за час її князювання. Вона промостила шлях на Київській Русі для офіційного прийняття християнства, як державної релігії за князювання її внука, князя Володимира Великого. Ольга упокоїлась 24 липня 969 року і була канонізована Українською Православною Церквою в тринадцятому столітті.

Ікона Святої Ольги зображає ясну розсудливу жінку. На її голові корона - становище Королеви, а в її правій руці є хрест - ознака віри. В лівій руці тримає зображення церкви де вона була хрещена.

Blessed Great Princess Ol'ha

Icon Description

In 955, the Great Princess Ol'ha was baptized into the Orthodox faith in Constantinople by the Patriarch of Constantinople. The Byzantine Emperor Constantine was her godfather.

Princess Ol'ha was renowned for her wisdom and respected for her leadership, political astuteness and energy. Under her influence, Christianity spread in Kyivan Rus' during her reign. She paved the way for Kyivan Rus', which was ruled by her grandson, Volodymyr the Great, to accept Christianity as the official state religion.

Ol'ha died on July 24, 969, and was canonized (made a saint) by the Ukrainian Orthodox Church in the thirteenth century.

The icon of Saint Ol'ha depicts a serene, wise woman. On her head is the crown of royal position and in her right hand is the cross of her faith. In her left hand, she holds the symbol of the church in which she was baptized.

Excerpted from "My Icon Book"

Свята Княгине Ольго

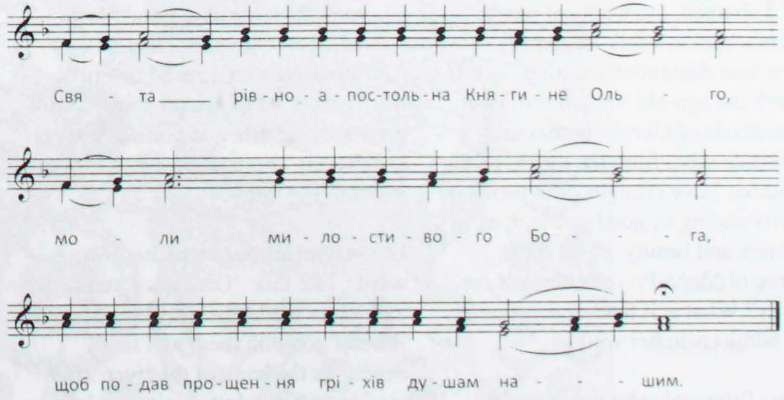

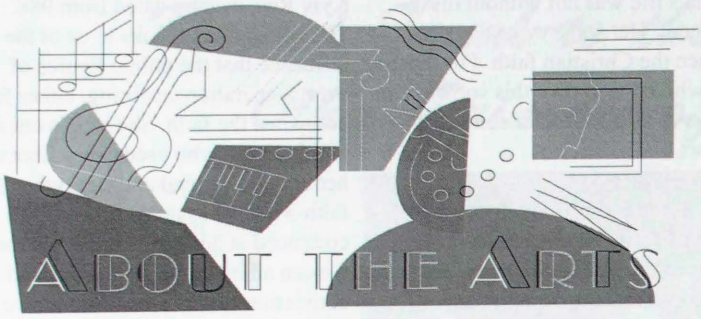

Марія Приймаченко
Maria Priymachenko

Mysterious and emotionally charged, the works of Maria Priymachenko, a folk master of Ukrainian decorative painting, seem to absorb the age-old traditions of many generations of Ukrainian master-craftsmen who, from the depths of the centuries, have brought forth their understanding of good and evil, of ugliness and beauty. What is the source of Maria Priymachenko's creativity? What is it that attracts numerous admirers to her works?

Maria Priymachenko was born in 1908 in the village of Bolotnya, Kyiv Region, situated only 30 km from Chornobyl. In her childhood Maria was taken ill with polio, and this painful disease influenced the girl's life. By reports of her relatives, Maria grew a thoughtful and considerate person, having compassion for nature and every living thing.

Her way in art began, by her own words, like this: "Once, as a young girl, I was tending a gaggle of geese. When I got with them to a sandy beach, on the bank of the river, after crossing a field dotted with wild flowers, I began to draw real and imaginary flowers with a stick on the sand… Later, I decided to paint the walls of my house using natural pigments. After that I've never stopped drawing and painting."

It often happens that a professional artist discovers a gifted person. This was the case with Maria Priymachenko; her talented works caught the eye of Tetiana Floru. In 1936, Priymachenko was invited to join the experimental workshop of the Museum of Ukrainian Fine Arts in Kyiv, a de-facto school for folk master-craftsmen. She proved to be a prolific artist, becoming involved with drawing, embroidery, painting on ceramics (the ceramic forms were made by potter Yakym Herasymenko on a potter's wheel). In 1935, Maria Priymachenko took part in an exhibition of folk art and won a first-class diploma. From that time on, she became a permanent entrant in scores of national and international art shows.

Images often had appeared to the artist in dreams and later materialized in her compositions. Maria Priymachenko's art works depict fabulous mythological beasts and take their roots in folk legends and fairy-tales, nourished by real life and culture of the Ukrainian people.

The works of Priymachenko can be subdivided into thematic, symbolic and ornamental pieces. All compositions are characterized by a subtle and fluent rhythmical arrangement. There is a maxim: "Style makes man." As for Priymachenko, one can state this in reverse: man makes style, for Maria Priymachenko has developed a style of her own. In this evolution one can discern traces of constructivism (1930s); the victory of harmony (1960s- 1970s); and the decorative approach (1980s). Her latest works impress one by their daring decorativeness of form. Priymachenko gravitates to the world of fairy-tale and mystery: her birds, beasts and plants

interact on her pictures just as harmoniously and easily as they do in natural surroundings. Philosophy of the good animates the content of her works. The good embodied in the images of 'kind' beasts and birds (lions, bears, hares, storks, swallows) is juxtaposed against the evil, this mighty force which is sometimes difficult to identify with certain living things. The artist often resorts to her favoured device of personification: she depicts fabulous animals with large eyes surrounded with a trim of eye-lashes.

Thematic compositions occupy a special place in Priymachenko's creative legacy as far as the complexity of compositional arrangement and harmonious balance are concerned. Raw actuality and fairy-tale become blended in her compositions into one single whole, triumphantly demonstrating the unity of nature. People depicted in these compositions are composed and full of dignity and self-respect. Her early compositions were executed against a white background, associated with the whitewashed walls of peasant cottages. But in the 1970s-1980s the artist turned to coloured backgrounds. It seems that colour itself creates the effect of colour-bearing space. There are no professional secrets in her arsenal: she paints on Whatman paper with factory-manufactured brushes and uses gouache and water colours. She prefers gouache which gives a bright and thick decorative base with graphic contours. Apart from searches in colour scheme, the artist strives to achieve expressive outlines and an effective rhythmical arrangement. Another salient feature of Priymachenko's art is a keen sense of composition, which is especially evident in her choice of format. Horizontal formats are most suitable for topical and multi-figured compositions depicting subsequent scenes of the narration, while the vertical format is used for representative decorative compositions.

The originality of the artist's imagery is revealed in her unique formal and stylistic discoveries (the depiction of trees, simultaneous representation of a cottage's interior and exterior, etc.). The struggle between good and evil permeates all of Priymachenko's works. Good always triumphs in her compositions. But the motif of exuberant joy often gives way to sorrow and grief (a grave adorned with flowers and rushnyks is frequently depicted on her pictures).

The compositions of Maria Priymachenko were exhibited and published in albums all over the world. Her painting *A Rat on the Road* was copied by the famous Finnish designer Kristina Isola to a fabric design *Folks in the Woods,* which was also used by Finnair on their plane decoration.

Maria Priymachenko died in 1997.

Ukrainian article follows on next page.

Wedding

Весілля

1972

Творчість народного художника України, лауреата Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка, Марії Приймаченко - явище самобутнє, неповторне, як мистецтво кожного з великих майстрів. Народжені, здається, самою землею, вони поєднують у собі прагнення багатьох поколінь, дають їм найповніше художнє вираження завдяки своїй індивідуальності, своєму таланту. Творчості Приймаченко в останні десятиліття присвячені статті, альбом, науково-популярні фільми, теле- і радіопередачі. Проте все нові і нові дослідники намагатимуться осмислити цей щедрий світ любові, мудрості, фантазії, мрії, що постає перед нами у всій своїй пишноті і загадковості. Можливо, досі ще тільки накреслені підступи до з'ясування феномена Марії Приймаченко - народного художника і народного поета.

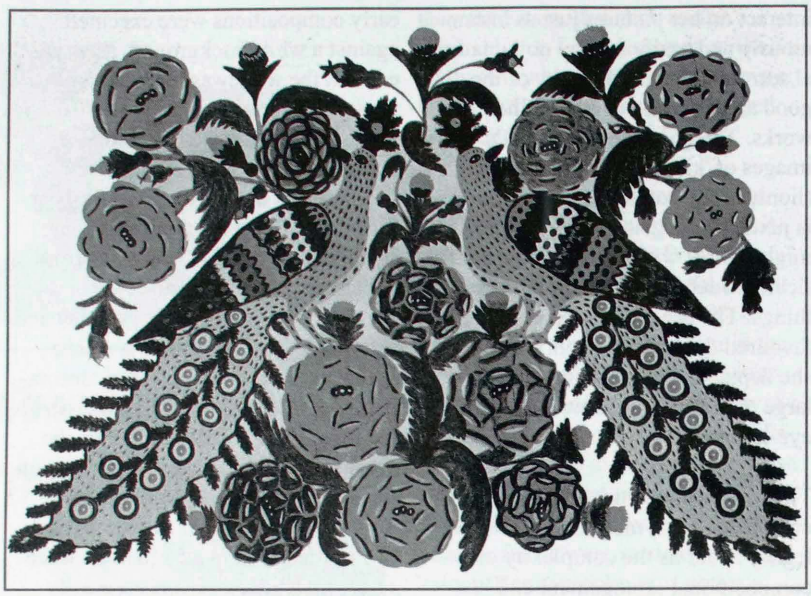

Павичі у квітах Peacocks Amid Flowers
1971

Народилися Марія Приймаченко 1908 року в селі Болотня на Київщині. Її батько, Авксентій Григорович, був теслею-віртуозом, майстрував дворові огорожі у вигляді давньослов'янських стилізованих «головкатих» зображень. Мати, Параска Василівна, була визнаною майстринею вишивання. Тож і сама Марія Авксентіївна по цей день вбирається у сорочки, вишиті власноручно.

Дитинство Марії Авксентіївни було затьмарене страшною недугою - поліомієлітом. Це зробило її не по-дитячому серйозною й спостережливою загострило слух і зір. Усі пердмети, що оточували дівчинку, ставали учасниками живої захоплюючої гри, інколи - сумної, частіше - яскравої і святкової. Природа наділила Марію Приймаченко красою, все дала вона їй - і «біле личко, і чорнії брови, і карії очі». Але ж (і це суттєва риса особистого життя художниці) красуня - і на милицях. Погодьмося, обставина виняткова. Марії Авксентіївна гідно і мужньо пронесла всі життєві знегоди, пізнала щастя любові (чоловік загинув на фронті) і щастя материнства - син Федір, теж народний художник, її учень і друг, завжди з нею. Крізь усе її життя проходить невсипуща жага творення, потреба поділитися своїми відкриттями з людьми.

«Починалося все це так, - згадує художниця. - Якось біля хати, над річкою, на заквітчаному лузі пасла я гусей. На піску малювала всякі квіти, побачені мною. А потім помітила синюватий глей. Набрала його в пелену і розмалювала нашу хату...». Кожен приходив подивитися на цю дивину, зроблену руками дівчинки. Хвалили. Сусіди просили і їхні хати прикрасити. Дивувалися, радили вчитися.

Талант Приймаченко помітили. Часом так трапляється, - і в цьому є вже якась своя закономірність, - що народних самородків «відкривають» професійні художники. Приймаченко відкрила - спочатку для себе, а потім і для всіх - киянка Тетяна Флору (у 60-70-х роках широку популяризацію творчості Приймаченко організував журналіст Г. Мєстечкін). У 1936 році Марію Авксентіївну запрошують до експериментальних майстерень при Київському музеї українського мистецтва.

Її творчість стає різноманітнішою - Марія малює, вишиває, захоплюється керамікою. У Кержавному музеї українського народного та декоративно-ужиткового мистецтва зберігаються її чудові керамічні глечики й тарелі цього періоду. Яким Герасименко, визнаний майстер української кераміки, охоче пердавав Приймаченко

виготовлені ним різних форм вироби, а Приймаченко розписувала їх рудими лисичками, страшними звірами, крокуючими по стеблах полуниць блакитними мавпами і неповторними зеленими крокодилами, вкритими квіточками.

Приймаченко постійно вчиться у рідної поліської природи. Але зв'язки її творчості з гіллям генеалогічного дерева найстародавнішого мистецтва незаперечні. Звернімо, наприклад, увагу на своєрідну сітку на головах мальованих нею коней. «Двочастинне» зображення звірів з визначеною межею голови і тулуба, до якого нерідко вдається Приймаченко, сягає часів палеліту. У її картинах знаходять втілення ще язичницькі, що знайшли відгук у надрах слов'янської міфології, образи фантастичних чудовиськ і птахів. Приймаченко ніби синтезує досвід багатьох поколінь народних майстрів. Джерела її творчості і в повсюдно вживаних на Україні настінних хатніх розписах - одному із найстародавніших жанрів світового декоративного мистецтва, і в тому орнаментальному та пісенному багатстві, що входило у дитячу свідомість з колисковою матері, яке оточувало кожного дня: це і медяники, що робились у вигляді фантастичних тварин, і весільні вироби з тіста, якими славилася серед односельчан Марія, і старовинні тканини, килими, вишивки, вибійки. Твори Приймаченко свідчать про те, що за ними стоїть велика, різноманітна школа народного мистецтва, багатовікова культура народу. Це ніби згусток емоційних вражень і від казок і від легенд, і від самого життя. Процес її творчості являє собою феномен дивовижного сплаву конкретного мислення, інтуіції, фантазії і, нарешті, підсвідомого, коли відчиняється «будиночок чаклунки» і звідти виходять у світ її небувалі, часом химерні образи. Нерідко та чи інша композиція народжується уві сні, а потім, вранці або вдень, малюється на папері.

Маріа Приймаченко упокоїлася в 1997 році.

Звір лапи склав Beast with Folded Paws
1986

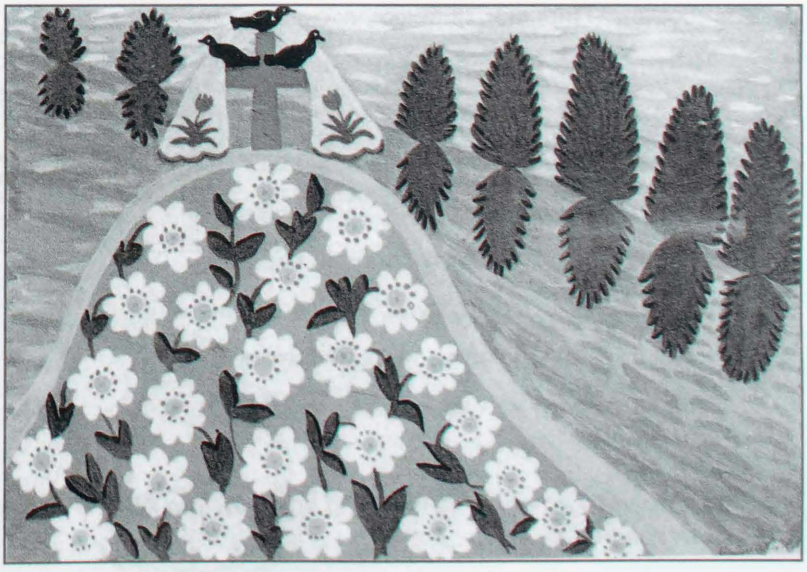

Козацька Могила Cossack's Grave
1962

For Our Children
Нашим Дітям

Баран і Діти

(Гра з рухами)

(Співати або говорити. Можна вибрати відповідну мелодію до слів).

Діти беруться за руки і стають у коло. Одного вибирають "бараном", і він стає всередині. Діти йдуть по колу і питають або співають, а баран відповідає й відповідно до змісту показує рухами, що робить: іде, меле, їсть і так далі.

Діти: А де ти бував, чорний баране?

Баран: У млині, у млині, ласкавий пане.

Діти: Що ж ти молов там, чорний баране?

Баран: То крупи, то муку, ласкавий пане.

Діти: А що ж ти їв там, чорний баране?

Баран: Пиріжки, пиріжки, ласкавий пане.

Діти: А де ти спав там, чорний баране?

Баран: На печі, на печі, ласкавий пане.

Діти: Чи тебе били, чорний баране?

Баран: Ох били, ох били, ласкавий пане.

Діти: Куди ж тікав ти, чорний баране?

Баран: То сюди, то туди, ласкавий пане.

Діти: А як кричав ти, чорний баране?

Баран: "Ме - ке - ке, ме - ке - ке", ласкавий пане.

(Баран тікає - діти за ним - усі кричать "ме-ке-ке". Той, хто зловить барана, стає всередині.)

НАШ ГОДИННИК

Слова й муз.Є.Вавринюка
Форт.супр.С.Яременка

Помірно

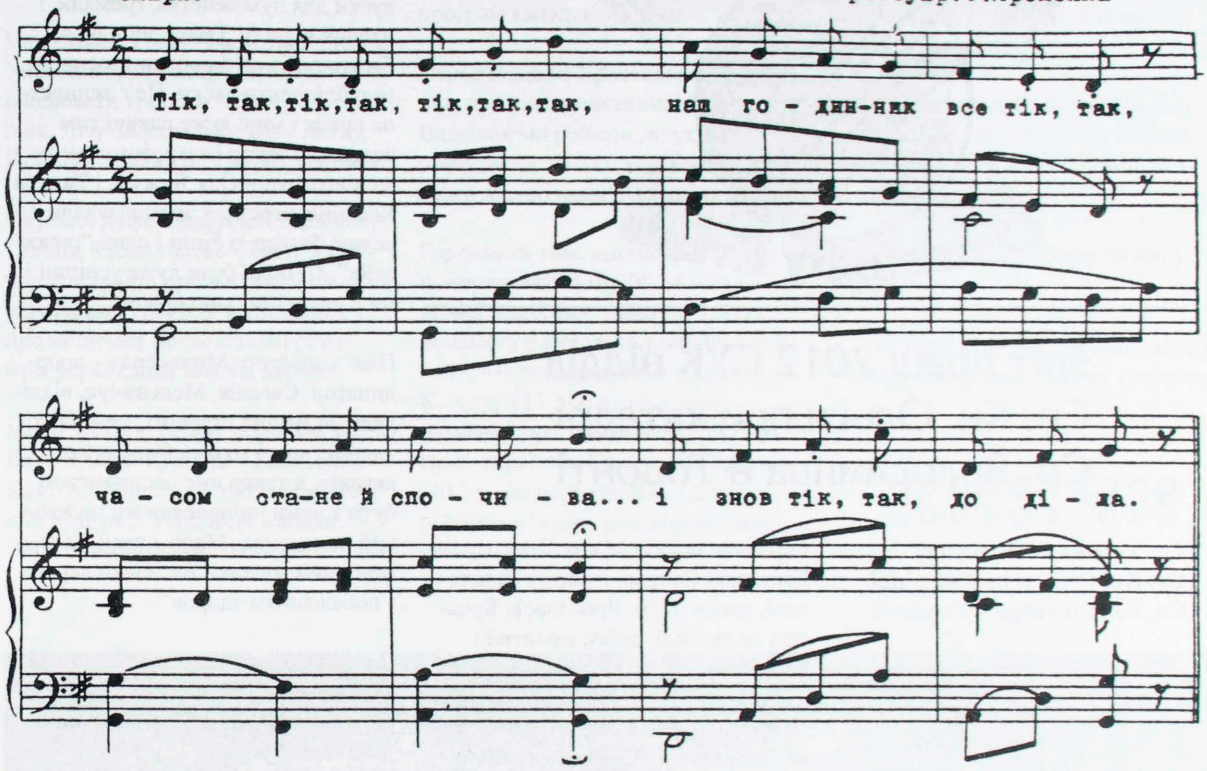

2. Часом каже: "Гей, вставай!
І до школи поспішай!
Бім, бам, бім, бам, бім, бам, бам,
І до школи поспішай.

3. Тік, так, тік, так, тік, так, так,
Тік, так, тік, так, тік, так, так,
/ і.т.д. до кінця пісні/

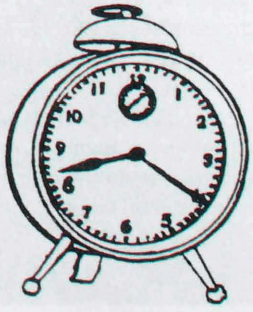

Звіт праці 2012 СУК відділ Св. Кн. Ольги при катедрі Св. Володимира в Торонті

Управа СУК відділу Св. Кн. Ольги при катедрі Св. Володимира в Торонті:

Голова – ***Віра Мельник***

Уступивша голова – ***Євгенія Мельничук***

Заступниці - ***Анна Троян, Клавдія Матвіїв, Оля Янжула***

Протокольна секретарка – ***Клавдія Матвіїв***

Кореспонденційна секретарка – ***добр. Катерина Сенцьо***

Скарбник – ***Марія Шапка***

Усі пані важко і щиро працювали!

В 2012 році ми попрощали наших членок відділу, котрі відійшли у Царство Небесне:

Бл. п. Емілію Боднарчук
Олю Станько
Катерину Сидоренко
Катерину Щербань
Галину Райчебу

Вічна їм пам'ять!

Сердечна подяка Митр. Прот. о. Богданові Сенцьо, нашому капелянові, також о. др. Ярославові Буцьора, за духовну опіку, молитви і поради.

Дякуємо голові Катедральної управи Володимиру Шевчуку і усім членам управи за дружню співпрацю, підтрумку, зрозуміння.

Сердечна подяка Євгенії Мельничук за її інформативні дописи про наші імпрези і доповіді, які були публіковані в "Катедральних Дзвонах", "Віснику", і інших українських газетах і журналах.

Як і в попередніх роках ми дружньо співпрацювали для добра церкви, громади, шануючи і плекаючи наші українські традиції, допомагаючи в міру спроможности людям чи установам тут в Канаді і в Україні.

Членки Церковного комітету відділу на чолі з Олею Миханюк тяжко працюють тримаючи в чистоті, прикрашаючи наш Храм. Велика подяка їм!

Пані з Господарчого комітету на чолі з Олею Адамець на протязі року приготовили 20 обідів, перекуски для духовенства, громади і членок відділу. Також зійшлися багато разів щоб робити вареники, голубці, пекти паски. Це є величезна праця і ми є дуже вдячні тим жінкам. Членки Базарового комітету – співголови – Оля Янжула і Тамара Кошарна через рік зорганізували 2 великі базари із бінго і один "гараж сейл". Ці події були дуже успішні і ми є вдячні за їхню працю.

Пані з комітету Милосердя – координатор Євгенія Мельничук, відвідали 24 наших старших, немічних членок, котрі колись були дуже активні, а тепер вже неспроможні бути з нами, приносячи ми маленький подарунок. Мали з ними телефонічний контакт, висилали картки з побажанням здоров'я.

Повідомляючий комітет очолювала Людмила Решетняк і завжди усі повідомлення були докладно зроблені.

Маємо представниць до Комітету Українок Канади, до Суспільної Служби і до Національної Ради Жінок Торонта.

Цього року в наші ряди вступило 3 нових членок. Запрошуємло пані вступати до нас!

На наших місячних зборах ми мали цікаві доповіді:

Канадські лікарі (українського походження), котрі поїхали до України з метою медичного обстеження бувшої премєр-міністера України – Юлії Тимошенко, розповіли про свою місію, свої спостереження з цього візиту.

Вшанували дост. Галину Райчебу з Її 100-літнім ювілеєм. Наша подруга Галина Райчеба була нагородже-

на Ордером МС Canada в 1992 р. генерал-губернатором Канади дост. Рой Гнатишином.

Вшанували Голів Комітетів і членок Управи відділу, котрі перестали очолювати ті пости – Анну Москалюк, Лізу Звірховську, Віру Легку, Галину Савранчук, Галину Паньків.

Слухали дуже цікаву доповідь добр. Галини Касян голова Союзу Українок Австралії, про життя, діяльність української громади в тій країні, і про нищення московським режимом української мови в Україні.

Мали зустріч, цікаву доповідь з Валентиною Курилів – Головою Комітету Навчання про Голодомор, при Конгресі Українців Канади. Вона розповіла про діяльність цього Комітету, зусилля ввести тему Голодомору – Геноциду українського народу 1932–33 років до шкільних програм канадських шкіл.

Перед Різдвом Христовим, під вмілим проводом мисткині Наталі Валенюк ми робили дідухи. Ми провели не тільки корисно але і дуже цікаво наші зустрічі.

Гордимось тим, що ми цього року пожертвували $10,000 до минулорічної пожертви, також $10,000 на допомогу в будові каплиці на оселі Київ. Ми пожертвували на нашу Катедру і $1,000 для Комітету навчання про Голодомор при Конгресі Українців Канади. На протязі 2012 р. ми подарували $1,230 на різні милосердні цілі і організації, установи.

Зокрема хочу підкреслити велику працю в різноманітних ділянках, за їхні поради і підтримку: А. Троян, Є. Мельничук, добр. К. Сенцьо і отцеві Б. Сенцьо.

Велика подяка п. Василеві Павлюкові і Михайлові Грицаку і Ігорові Процюкові за їх жарти, поміч, розуміння і співпрацю.

Дякуємо усім парафіянам за вашу підтримку!

Віра Мельник, голова відділу
добр. Катерина Сенцьо, секретар

Mnohiyi Lita!

Rose Halyk

Rose Halyk is 95 years young!
On the occasion of her
95th birthday, please accept
our donation of $25.

With much love and respect
to our beloved Aunt and Great
Aunt, we wish you many more
years.

Mnohiyi Lita!

Ken and Lucy Halyk and family
Simcoe ON

Nellie Marchuk presents a
Scholarship to Kathleen Wouch
on behalf of the Fraser Valley
Ukrainian Senior Citizens
Society of Chilliwack BC.

Mnohiyi Lita!

Nell Pawlik

In honour of Nell Pawlik`s 100th birthday, the UWAC Lesia Ukrainka Branch in Winnipeg (Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral) is donating $100 to the Promin Press Fund

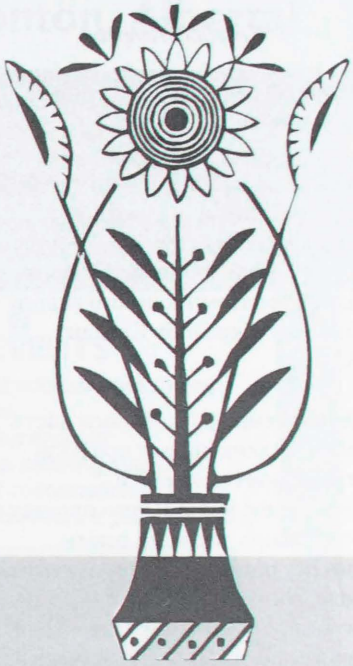

... In Honour of the 22nd Anniversary of an Independent Ukraine ...

A man's country is not a certain area of land, of mountains, rivers, and woods, but it is a principle; and patriotism is loyalty to that principle. ~ *George William Curtis*

A patriot is he whose public conduct is regulated by one single motive, the love of his country; who, as an agent in parliament, has, for himself, neither hope nor fear, neither kindness nor resentment, but refers everything to the common interest. ~ *Samuel Johnson*

Democracy shows not only its power in reforming governments, but in regenerating a race of men and this is the greatest blessing of free governments. ~ *Andrew Jackson*

Enjoy the peace your valor won. Let independence be our boast, Ever mindful what it cost; Ever grateful for the prize, Let its altar reach the skies! ~ *Joseph Hopkinson*

Everything that is really great and inspiring is created by the individual who can labour in freedom. ~ *Albert Einstein*

For what avail the plough or sail, or land or life, if freedom fail? ~ *Ralph Waldo Emerson*

Freedom consists not in doing what we like, but in having the right to do what we ought. ~ *Pope John Paul II*

Freedom has its life in the hearts, the actions, the spirit of men and so it must be daily earned and refreshed - else like a flower cut from its life-giving roots, it will wither and die ~ *Dwight D. Eisenhower*

У Торонто пройшов семінар учителів українських навчальних закладів

Євгенія Петрова

Понад 60 учителів українських шкіл, садочків і курсів українознавства з Торонто, Місісаги, Оквіла та Гамільтона 15 червня ц. р. узяли участь у вчительському семінарі "Вчимося разом", який пройшов у Торонто під патронатом місцевого відділу Конгресу Українців Канади (КУК).

Під час семінару відбулося шість сесій, на яких ішлося про роль українського вчителя й організацію навчального процесу в українських закладах освіти, систему оцінювання знань і вмінь учнів, роль читання та підходи до читання різних типів літератури, а також про особливості навчання української мови дітей дошкільного та молодшого шкільного віку, у тому числі про використання основних принципів методики Монтесорі. Окрім цього учителі ознайомилися із новим навчальним посібником з української мови Мандрівка Україною, який для українських шкіл діаспори створив авторський колектив Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Львівської Політехніки.

Сесії проводили: Зінаїда Маєвська, директор школи імені Лесі Українки; Таня Сунак, голова шкільної ради; Тани Онищук, колишня голова Шкільної ради Торонто; Анна Гаврись, директор українського садочка Сонечко, Оксана Коломоєць, учитель Рідної школи Українського національного об'єднання (УНО) Торонто-Захід; Оксана Левицька, голова Комітету рідного шкільництва Дирекції УНО Канади, заступник директора Рідної школи й Курсів українознавства УНО Торонто-Захід.

Педагоги мали нагоду ознайомитись із книжковою виставкою педагогічних новинок і отримали допоміжні матеріали на представлені теми, а також методичні посібники та Мандрівку Україною для кожної школи. Разом із місцевими освітянами в семінарі взяла участь д-р Оксана Винницька-Юсипович, голова Світової координаційної виховно-освітньої ради Світового Конгресу Українців. Під час підсумкової сесії вона привітала учасників і організаторів семінару та відзначила його важливість для вчителів. До цих слів приєднався Маркіян Швець, колишній голова відділу КУК у Торонто й представник національного КУК.

Щира подяка за успішно проведений учительський семінар усім членам Методичного комітету, а особливо - Тані Сунак, Оксані Левицькій, Тані Онищук і Геннадію Ляшенко, а також спонсорам, які відгукнулися на запрошення й щедро підтримали потерби українського шкільництва: Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій, крайовій управі Організації Українок Канади, Фундації імені О. Ольжича в Канаді, компанії MEEST Corporation Inc., Міжнародній організації українських громад Четверта хвиля й інформаційним спонсорам - радіо Пісня України та компанії IMB+.

Організатором цього важливого для українського вчительства заходу став Методичний комітет Шкільної ради Торонто, основним завданням якого є підвищення професійної майстерності вчителів українських шкіл.

⌘

The Alberta Benevolent Cantor Association

THE ALBERTA BENEVOLENT CANTOR ASSOCIATION provides training and resource material for cantors in Ukrainian Orthodox parishes. We welcome all interested individuals to become members and those who wish to train as cantors.

Alberta Benevolent Cantor Association
11837 – 66 Street
Edmonton, Alberta T5B 1J2
Telephone (780) 990-0019
info@albertacantors.ca
www.albertacantors.ca

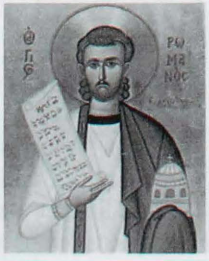

St. Romanus, the melodist

Rediscover your inner-Ukrainian at

St. John's Institute in Edmonton, Alberta!

11024-82 Avenue, Edmonton, Alberta T6G 0T2
(780) 439-2320 or 1-800-439-2320
info@stjohnsinstitute.com
www.stjohnsinstitute.com

MAKE YOURSELF AT HOME!
Our newly rebuilt facility
welcomes you with the best value in Edmonton, bar none.

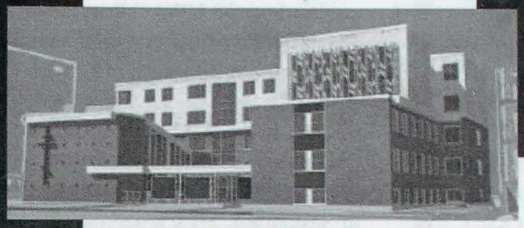

GUEST ACCOMMODATION

- Bachelor, 2-, 3- and 4-bedroom suites
- Guest suites with queen and twin beds
- Self-contained, condo-style suites w/ private, lockable bedrooms
- Full kitchens, 4-piece baths, and beautifully furnished living areas
- On-site fitness studio, recreation room, lounge and laundry

CONFERENCES & SPECIAL EVENTS

- Meeting, break-out and banquet rooms for 5 to 150 people
- Full-service catering and bar; specialty Ukrainian catering available
- Customized event coordination
- Accommodation/conference package rates

PROGRAMS

- Arts, culture and cooking workshops
- Accredited Ukrainian language classes
- Fitness classes, art classes
- Old-fashioned Ukrainian sing-alongs
- Residence life activities

EXCEPTIONAL VALUE

- Short-term and long-term rentals from 1 night to 1 year
- Nightly, weekly, and monthly rates; per suite or per room
- Perfect for visiting academics, executives, artists, trades professionals and others
- As low as $40/night + taxes (all meals included)

Take a virtual tour at www.stjohnsinstitute.com or drop by and find out why the new St. John's Institute is Edmonton's newest destination for community events and community living.

Book your next event or guest with us, and see how our facility truly is "a building by Ukrainians, for Ukrainians!"

A proud past... an exciting future!

JUSTYNA (JOSEPHINE) TALPASH
January 9, 1913 – March 13, 2013

On March 13, 2013, at the age of 100 years, Justyna ('Josie') Talpash passed away peacefully, her family at her side. She was born in Khlopivka, Ukraine, on January 9, 1913, the only child of Anastasia and John Fedak. Shortly after her birth, her father took work in Canada to earn passage for his new family. The outbreak of the World War severed communication with him, and it was not until 1921 that Anastasia and Justyna were able to join him on a farm near Buchanan, Saskatchewan. There she thrived, loved her school years and grew up to become an attractive, socially-confident young woman. She married Stephen Talpash, a school teacher, in 1938. The lean but happy years in a variety of rural teacherages provided her with many anecdotes which she recorded in her extensive memoirs.

Josie Talpash will be remembered for her profound and life-long dedication to community service. As a teacher's wife, she was expected to serve as a role model for young women, organize the Home Craft Clubs for high school girls, and assist with school fundraisers and entertainment.

Josie joined CYMK in 1935, and in 1946 she became a member of the Ukrainian Women's Association of Canada, Lesia Ukrainka Branch, in Buchanan. In addition to serving as that branch's recording and corresponding secretary for several years, she served as president for 24 years. A true and life-long 'Soyuzanka', Josie was also active on UWAC's provincial and national executives. She was also a life-long subscriber to Promin.

Josie and Stephen played a substantial role in the building of the Ukrainian Orthodox Church of St. John the Baptist in Buchanan which they attended regularly and sang in the choir. Together they supported the Ukrainian Canadian Committee, as it was then called, and were dedicated contributors to the SUS Foundation, Saskatoon's Ukrainian Museum of Canada (UWAC) and the St. Petro Mohyla Institute.

After moving to the Ilarion Residence in Saskatoon in 1984, Josie took on other roles. She served as the tenant social convener and librarian; took a position on the UWAC Provincial Executive; worked as a volunteer at the Ukrainian Museum of Canada (UWAC); and was an enthusiastic participant in the All Saints Ukrainian Orthodox parish work bees. A member of both Ukrainian Orthodox parishes in Saskatoon, Josie's deep faith and dedication to the values and traditions of her church never wavered.

However, there is no question that her children and their families were her greatest joy! Over the years, Josie wrote countless Christmas letters, remembered birthdays and anniversaries, sent proud congratulations for graduations – accompanying many of these greetings with a cheque. Having been an only child, she cherished her family and her friends.

She was predeceased by her husband Stephen in 1984 and her son-in-law Clifford Perritt in 2011. Left to mourn are her loving children Orest (Olesia) Talpash, Sonia (Glen) Sorestad, and Lesia Perritt. Very special to her were her ten grandchildren: Larissa (Roman), Yvan (Danica), Andriy (Lesia), Lydia (Jodie), Evan (Debbie), Mark (Janice), Donna (John), Myron (Amy), Elya and Simeon (Sonu), and her 17 great-grandchildren, all of whom visited and celebrated her "Almost 100th Birthday" in August 2012.

Her life's labours are over. Josie has earned a peaceful rest. ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ!

Submitted by son Orest Talpash

As an everlasting wreath in memory of our longtime and active member **Bella Cherny (Panchuk)**, the UWAC in Gronlid SK is donating $25 to the Promin Press Fund.

May her memory be eternal!

Mary Arsenie
President

As an everlasting wreath in memory of our recently departed members listed below, and to our past charter members and members who have entered into eternal rest, please accept our donation of $250 to the Promin Press Fund.

Dobr. O. Fil
Bessie Din
Doris Kuchmak
Helen Palichuk
Pearl Goruk
Doris Pawluk
Katie Roshko Martyniuk
Doris Slemko

Вічна їм пам'ять!

Louise Van Iderstine, Treasurer
UWAC, Olha Kobylianska Branch
Smoky Lake AB

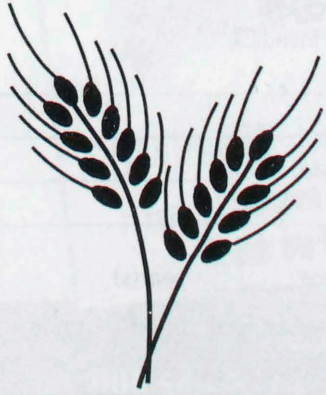

The following recipes are excerpted from the Canadian Best Seller,
Ukrainian Daughters' Cookbook
Published by UWAC, Daughters of Ukraine Branch, Regina SK (1984)

Five-Grain Health Bread

1 tbsp granular yeast
3 cups lukewarm water
1/2 cup honey
1/3 cup shortening (room temperature)
1 1/2 cups whole wheat flour
1 1/2 cups dark rye flour
1/2 cup quick cooking rolled oats
1/2 cup cornmeal
5 cups unsifted all purpose flour (divided)
1 tbso salt
3/4 cup skim milk powder

In a very large bowl, soak yeast, honey, and shortening in the lukewarm water for 10-15 minutes. In the meantime, measure all remaining ingredients and add, except 3 cups of the white flour, in order given, and stir 50 times. Cover and let rise in warm place until double in bulk (about 2 hours). This dough is moist and sticky.

Sprinkle kneading board with all of the remaining white flour. Punch down, turn out dough on board and knead flour into it to make the dough firm enough to handle. Now knead it 250 times.

Shape into a 2' roll. Cut in half and shape into two loaves and place in two standard buttered loaf pans and let rise. Bake at 400F for 20 minutes. Then reduce heat to 350F and bake 40 minutes longer.

Onion Cheese Bread

3 cups flour
1 tbsp baking powder
1 1/2 tsp salt
3 tbsp sugar
1 cup sharp Cheddar cheese, grated
4 green onions, finely chopped or 1/2 cup shite onions, finely chopped
1 bottle beer

Combine first six ingredients. Mix in beer. Pour into greased loaf pan. Bake at 350F for 1 1/2 hours.

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A Family Business
since 1919

SUS FOUNDATION OF CANADA

Established 1965

SUS Foundation of Canada is dedicated to the advancement of education and the preservation of the Ukrainian Culture in Canada. SUS Foundation has funded grants in excess of $1,300,000 to our Institutes, Museums, Youth Programs and Children's Camps. Every dollar donated to the Foundation strengthens its ability to increase the funding to your community.

stephania236@gmail.com
or
SUS FOUNDATION OF CANADA
620 Spadina Avenue
Toronto, ON M5S 2H4

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

New Subscription ❒ Renewed Subscription ❒ Gift for a friend ❒

Name of Subscriber _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If gift, please indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s)

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

PROMIN AD RATES

ONE YEAR *
1/4 page $250
1/3 page $300
1/2 page $425
Full page $800
Business card $175

ONE ISSUE *
1/4 page $45
1/3 page $55
1/2 page $75
Full page $150
Business card $30

* (All of the above are presented in black and white, in English or Ukrainian)

Full page, back cover, two-colour:
ONE YEAR $1,500
ONE ISSUE $300

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5 10/1/2012

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1